

08:43 EŠTE STÁLE PONDELOK, TRIEDNICKÁ HODINA

Zaujímá vás, čo sa stalo po tom nešťastnom „denníkovom“ incidente? Tak ja vám to teda poviem. Aj keď je triednická hodina a pani profesorka Clerensová hovorí niečo o programe na uvítací večierok pre prvákov, myslím, že to tu musím napísať ešte za čerstva. Keď mi zodvihol ten denník, samozrejme som sa poďakovala a snažila som sa opäť zahĺbiť do písania. Ale nešlo to. Pretože ten chalan sa očividne chcel trochu porozprávať. Asi nejako takto vyzeral náš rozhovor:

ON: „To si tak usilovne píšeš úlohy?“ usmial sa.

JA: „Ehm... nie, píšem si len také hlúposti, čo mi napadnú. Nieкто to volá, že denník, ale nepíšem si tam, čo som zažila, skôr to, čo ma šťve.“

ON: „To ťa šťve asi dosť vecí, čo?“ zase sa usmial.

JA: „Ale nie, zase až tak nie,“ začervenala som sa.

ON: „Mimochodom, som Michael. Evans pre úplnosť. A ty?“

JA: „Miriam Danesová. Ešte som ťa tu nikdy nevidela, určite nie si odtiaľto, však?“

ON: „No áno, prísťahoval som sa do Oak Falls len pred pár dňami. Dnes idem prvý deň do školy. Predtým som býval v New Yorku.“

V tej chvíli mi došlo, že to musí byť ten Ashleyin „učiteľ gitary“. Dosť ma to sklamalo. Veď viete, je to môj ideál.

JA: „Ach, z New Yorku,“ povedala som viac-menej sama pre seba. Vtedy sa mi to v hlave úplne rozležalo a bola som si vedomá, že z toho nič nemôže byť, pretože on je budúcim priateľom Ashley Monreyovej. Viem to, je to viac-menej isté. Napriek tomu, že Ashley je neskutočná mrcha, musím uznať, že je aj neskutočne pekná a s chlapcami to naozaj vie.

ON: „Áno, z New Yorku,“ zareagoval na môj povzdych. Nemohol ani tušiť, že všetky moje romantické predstavy a nádeje, ktoré sa zrodili, keď vošiel do školského autobusu, boli pasé v tej sekunde, čo vyslovil slovo New York.

JA: „Bolo ťažké opustiť New York?“ povedala som po počiatočnom šoku.

ON: „Ako sa to vezme. Rodičia sa nedávno rozviedli a ja som mal na výber. Zostať s otcom v New Yorku alebo ísť s mamou do Oak Falls. Mama mi však bola vždy bližšia ako otec, ktorý sa ustavične stará len o peniaze a prácu. To je jeho život. Robí v jednom hudobnom vydavateľstve ako producent,“ bolo zrejmé, že so svojím otcom nemá najlepší vzťah.

JA: „Prepáč, nechcela som zabídať do takej osobnej záležitosti.“

ON: „Ale vôbec nie,“ opäť sa usmial.

JA: „O chvíľu sme pri škole. Dúfam, že sa ti na Vyššej strednej škole v Oak Falls bude páčiť,“ povedala som už pri vystupovaní z autobusu pred školou. „Viac ako mne,“ dodala som v duchu.

ON: „Vďaka, dúfam, že sa ešte stretneme. Vieš, musím sa ponáhľať, mám sa totiž stretnúť s bratrancom. Zatiaľ sa maj, Miriam.“

JA: „Pre kamarátov som Mira,“ usmiala som sa. Ani neviem, kde sa vo mne nabrala tá odvaha povedať niečo také, a dokonca sa usmiať. Nikdy v živote som s nikým neflirtovala, tak prečo to skúšam s budúcim roztlieskavačkiným chlapcom?

ON: „Takže už medzi nich patrí aj ja?“ usmial sa, ale očividne nečakal odpoveď, pretože vzápätí sa rozlúčil so slovami: „Maj sa, Mira!“ a pobral sa smerom k hlúčiku basketbalistov, ktorí ako vždy čakali pred školou, kým nebude partia kompletná, a až potom ako najväčší borci vošli do školy. No a ja som stihla už len povedať: „Čau!“ Zastavila som sa pri skrinke a teraz sedím na očividne dosť nudnej triednickej hodine.

11:16. EŠTE STÁLE PONDELOK, NA OŠETROVNI

Hm... tak ten spomínaný (tentoraz skutočne naozajstný) TRAPAS sa stal až o necelé dve hodiny, ale predsa som správne predpokladala, že sa mi dnes niečo prihodí. Tým sa chcem akože utešovať, alebo čo?! No dobre, stalo sa mi také menšie „faux pas“. VRAJ MENŠIE!!!! Práve som sa ako vždy prehrabovala vo svojej skrinke a hľadala učebnicu z angličtiny, keď doľahol ku mne afektovaný smiech slečny Monreyovej. Má, nanešťastie, skrinku priamo oproti mne. A ani by som sa nebola obzrela, keby... keby nebola povedala: „Michael, ty si taký zábavný, celkom vážne...“ chichotala sa, akoby mala nejaký záchvat, či čo.

Ten deň nakoniec fakt nemohol byť horší! Chvíľu som tam len tak stála a v hlave mi hučalo: „Prečo má Ashley všetko, na čo si zmyslí? Veď je taká protivná! A ja hlupaňa jej ešte pomôžem a požičiam jej svoju gitaru! Ah, Mira, ty si taká ťava!!!“

A veru nielen to. Túžila som čo najskôr zmiznúť, a tak som sa čo najrýchlejším krokom vybrala k učebni angličtiny. A vtedy dozrel čas na už skôr predvídaný TRAPAS. Samozrejme, ako to už počas zlých dní býva, nič nevyšlo tak, ako som chcela, nedošla som do spomínanej učebne. Pravdepodobne sa nejakému idiotovi (!) nechcelo zájsť k jednému zo smetných košov, ktorých je na chodbe požehnané, ale radšej zahodil šupku zo skonzumovaného banána rovno na dlážku (asi ako výstrahu, aby sa človek druhýkrát díval pod nohy). Skúste si tipnúť, ktorý nešťastník sa na nej pošmykol!!!!!!!!!!

SAMOZREJME, ŽE... JA!!!

V celej svojej šírke som sa rozťahla rovno pred roztlieskavačkou a jej potenciálnym priateľom. Musela som pri tom vyzerat' ako rozpučená žaba, ktorá nemôže polapit' dych, pretože ten pád mi vážne vyrazil dych! A to sa fakt nečudujte, pretože som spadla na brucho, a nie na chrbát, ako sa to stáva vo filmoch. Takmer som umrela! (Skôr od hanby ako z nedostatku kyslíka.) Vôbec netuším, ako dlho som tú dlážku utierala, keď som len zrazu zistila, že ma dvíha pár silných rúk. Nemohla som tomu uverit', ale bol to Michael Evans. Celkom vážne! Musela som sa oňho oprieť, pretože mi nebolo dvakrát najlepšie.

„Si v poriadku?“ spýtal sa ma a ja som v tej chvíli nebola schopná povedať ani ň! Ocitla som sa v dost' bizarej situácii. Opierala som sa o Ashleyho „skoro chalana“, Ashley penila ako besná a všetci na nás čumeli.

„Som OK,“ zamumlala som nakoniec.

„Rád by som vedel, ktorý idiot vyhodil šupku od banána rovno na dlážku! Pokojne si sa mohla aj zabiť!“ rozčuľoval sa a bol pri tom taký sexi! Chápate, v tej chvíli mi bolo úplne jedno, že som už mohla byť na druhom brehu. Jediné, čo ma zaujímalo, bolo to, že ma Michael ešte stále objímal. Z toho tranzu ma dostala až Ashley:

„Mira, myslím, že by si sa nemusela tak dlho vešať na Michaela, veď to predýchaš, no nie? Michael, poď už, ukážem ti, kde máš algebru.“

Na moje počudovanie ju však Michael vôbec nepočúval, len sa ma spýtal: „Odprevadím ťa, dobre?“ Znelo to však viac ako skonštatovanie než otázka. Pokúsila som sa od neho odlepiť, ale akosi ma zradili nohy, ešte že ma stihol podoprieť, pretože inak by som znovu bola poutierala dlážku.

„Nie, to fakt netreba,“ povedala som dost' prerývane, pretože nie a nie polapit' ten dych. Ktovie, či to spôsobil ten pád alebo jeho prítomnosť?

„Vieš čo, Mira, nehraj tu divadielko!“ Ashley to očividne rozčuľovalo viac, ako som predpokladala.

„Preboha, Ashley, spamätaj sa! Nevidíš, že si vyrazila dych?“ zahriakol ju Michael. „Mira, mala by si ísť na ošetrovňu, odprevadím ťa tam,“ a vážne to urobil.

Ashley tam zostala stáť ako spiaca sopka pred výbuchom. Tuším ma musí ešte viac nenávidieť, samozrejme, ak sa to ešte dá. Michael ma teda odprevadil na ošetrovňu, kde teraz ležím a snažím sa zhlboka dýchať. Sestra Futchová odišla ošetriť akúsi zlomeninu, a tak si môžem písať. Keby ma videla, tak by mi to asi hneď zadržala. Napriek tomu, že to dopadlo celkom fajn (myslím tým na to, ako sa Michael zachoval), aj tak si myslím, že to bol poriadny trapas. Musím však uznať, že v jednom mala Ashley pravdu. Michael Evans je naozaj ten najúžasnejší chalan, akého som kedy stretla. Nesmial sa, keď som spadla, čo je dost' nevídané, pretože som si viac než istá, že aj môj najlepší kamoš Dan by sa urehotal k smrti, keby videl, ako utieram dlážku pred roztlieskavačkou, ktorá je, len tak mimochodom, môj nepriateľ číslo jeden. Musím uznať, že tento trapas mi aspoň priniesol poznanie, že existujú aj chalani, ktorí nielenže dobre vyzerajú, ale sú aj duchaplní a veľmi milí. Ten pád bol však aj tak strašne ponižujúci.